

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena I.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

P. Quid istuc? si certum est facere, faciam. uerum ne post
conferas

Culpam in me. C. non faciam. P. iubes ne? C. iubeo, co
go, atque impero.

P. Nunquam defugiam auctoritatem: sequere. C. dii uora
tant bene.

ACTVS TERTII SCENA I.

T H R A S O, G N A T H O,
P A R M E N O.

T. Agnas uero agere gratias Thais mihi.

G. m Ingentes. T. ain' tu, lata est? G. non tam ip
so quidem

Dono, quàm abs te datum esse: id uero serio

Triumphat. P. huc prouiso, ut, ubi tempus fiet,

Deducam, sed eccum militem. T. est istuc datum

Profecto mihi, ut sint grata quæ facio omnia.

G. aduorti hercle animum. T. uel rex semper maxumas

Mihi agebat, quicquid feceram, alijs non item.

G. Labore alieno magno partam gloriam

Verbis sæpe in se transmouet, qui habet salem:

Qui in te est. T. habes. G. rex te ergo in oculis. T.

scilicet.

G. Gestare. T. uero. credere omnem exercitum,

Consilia. G. mirum. T. tum sicubi eum satietas

Hominum aut negocii si quando odium ceperat,

Requiescere ubi uolebat, quasi: nostin' ? G. scio.

Quasi ubi illam expueret miseriam ex animo. T. tenes.

E V N V C H V S

- Tum me conuiuiam solum abducebat sibi . G. hui ,
 Regem elegantem narras . T. immo sic homo
 Est perpaucorum hominum . G. immo malorū arbitror,
 Si tecum uiuit . T. inuidere omnes mihi ,
 Mordere clanculum : ego non flocci pendere :
 Illi inuidere misere . uerum unus tamen
 Impense , elephantis quem Indicis præfecerat,
 Is ubi molestus magis est , quæso , inquam , Strato
 Eo ne es ferox , quia habes imperiū in belluas ?
 G. Pulchre mehercle dictum , & sapienter . papæ ,
 Iugularas hominem . quid ille ? T. mutus illico .
 G. Quid ni esset ? P. dij uostram fidem , hominem perditū ,
 Miserumq; , & illum sacrilegum . T. quid ilud Gnatho ,
 Quo pacto Rhodium tetigerim in conuiuiō ,
 Nunquid tibi dixi ? Gn. nunquam : sed narra obsecro .
 Plus millies iam audiui . T. una in conuiuiō
 Erat hic , quem dico , Rhodius adolofcentulus .
 Forte habui scortum : cœpit ad id alludere ,
 Et me irridere . quid ais , inquam , homo impudens ?
 Lepus tute es , et pulpamentum quæris . G. ha , ha , hæ .
 T. Quid est ? G. facete , lepide , laute , nihil supra .
 Tuum obsecro ne hoc dictum erat ? uetu' credidi .
 T. Audieras ? G. sæpe ; & fertur in primis . T. meum est .
 G. Dolet dictum imprudenti adolofcenti , & libero .
 P. At te dij perdant . G. quid ille quæso ? T. perditus .
 Risu omnes , qui aderant , emoriri . denique
 Metuebant omnes iam me . G. non iniuria .
 T. sed heus tu purgon' ego me de istac Thaidi ,
 Quòd eam me amare suspicatur ? G. nihil minus ,
 Immo magis auge suspicionem . T. cur ? G. rogas ?

Scin'?

Scin' ? si quando illa mentionem Phædriæ
Facit, aut si laudat, te ut male urat. T. sentio.

G. Id ut ne fiat, hæc res sola est remedio.
Vbi nominabit Phædriam, tu Pamphilam
Continuo. si quando illa dicet, Phædriam
Comessatum intromittamus: tu, Pamphilam
Cantatum prouocemus. si laudabit hæc
Illius formam: tu huius contra. denique
Par pro pari referto, quod eam remordeat.

T. Siquidem me amaret, tum istuc prodesset Gnatho.

G. Quando illud, quod tu das, expectat, atque amat;
Iam dudum amat te; iam dudum illi facile fit,
Quod doleat: metuet semper. quem ipsa nunc capit
Fructum, ne quando iratus tu alio conferas.

T. Bene dixti, at mihi istuc non in mentem uenerat.

G. Ridiculum: non enim cogitaras: ceterum,
Idem hoc tute melius quanto inuenisses Thraso?

ACTVS TERTII SCENA II.

T H A I S, T H R A S O, P A R
M E N O, G N A T O,
P Y T H I A S.

Th. Vdire uocem uisa sum modo militis:
a Atque eccum. salue mi Thraso. To Thais
mea,

Meum suauium, quid agitur? ecquid nos amas
De fidicina istac? P. quàm uenuste. quod dedit

Principium